

یادداشت

آقای وزیر به فکر مطبخ خانه کارگران هم باشید

فرامرز توفیقی، رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شوراها

کسب و کار میلیون‌ها ایرانی این روزها به زلف پریشان و شکننده نرخ تبدیل دلار به پول ایران گره خورده و هیچ فردی در ایران نمی‌داند این زلف پریشان به کدام سو گرایش دارد؟ آیا بادی خواهد وزید که سر این زلف را به سوی پایین حرکت دهد یا اتفاقی رخ داده و زلف آشفته دلار را به بالای می‌برند و از دسترس خارج می‌کنند؟

شاید بهتر است تحلیل در این روزها همان است که چند هفته پیش یک استاد علوم سیاسی گفته‌اند و برخی رسانه‌ها آن را تیتیر کردند: آمد و شد ایرانیان در دنیای سیاست در درون یک غبار غلیظ انجام می‌شود و کسی نمی‌داند این رفت و آمد به کدام سوی است.

شاید به درستی بتوان گفت مشابه همین رفت و آمدهای عالم سیاست در دنیای اقتصاد نیز هست و بیشتر بازار گان، صنعتگران، معین کاران و صاحبان بنگاه‌های اقتصادی قدم به این غبار غلیظ گذاشته‌اند و به مدد دولتی کار فرمایی، در حال رصد با هستند تا خود را با آن وفق دهند.

در این سپهر پر رمز و راز که کسب و کار و معیشت شهروندان ایرانی در درون غباری سخت گم شده، شاید کسی نداند این دود و مه سنگین مردم‌رادر کجا به مرز خفگی می‌رساند. اکثریت شهروندان ایرانی این روزها ز سر ناامیدی و از سر بیچارگی تنه‌ای به این می‌اندیشند که آیا مری برای ایستادن نرخ دلار در برابر ریال هست تا در آن نقطه ارز یابی تازه‌ای از روزگار خویش داشته باشند.

در این واقفساسی از ریخت افتادن کسب و کار ایرانیان و به نفس افتادن معیشت شمار قابل اعتنایی از مردم، اما برخی رفتارها و برخی حرف‌های دولتمردان و تصمیم‌گیران نیز نمک پاشیدن بر زخم‌هاست. این روزهایی که بر ایرانیان به ویژه گروه‌های کم‌درآمد که تنها دارایی که برای کسب درآمد دارند نیروی کار آنها و دستمزد در یافتی است که هر روز از ارزش آن کاسته می‌شود، ایام بسیار سختی است؛ این روزهایی که بر رسی بسیاری از کاستی‌ها، ناآرامی‌ها و تصمیمات اشتباه‌نیازی به دانشی عمیق در علوم مالیه ندارد و آن قدر موج یا بهتر بگوییم سونامی‌های تصمیمات غلط واضح و مبرهن است که می‌توان برای تک‌تک آنها مزاری ساخت و بر سر آن مزار گریست.

از جمله آنها عدم واقع‌بینی و اعتنا به آمارهایی است که درباره بیکاری اختیاری یا تورک اختیاری به دلیل دستمزدی ناچیز و بدون قدرت برابری با هزینه‌هاست که متولیان امر خود اقدام به استحصالی این آمار کرده‌اند و حال در مقابل چاره‌اندیشی برای برون‌رفت از این معضل و کاهش بیمه‌گیران بیکاری کاذب به دلیل تصمیم‌گیری‌های غلط خود در این سال‌ها و سرکوب دستمزدی، صحبت از نگهداری کارگران با حداقل‌های کمی!

بدون بررسی اخراج، تعدیل یا بیکاری ناشی از تعطیلی بنگاه صحبت از اخراج در بحبوحه تعیین دستمزد برای سال ۱۳۹۹ خطایی تاکتیکی است که نه تنها اثر مثبتی در چانه‌زنی نخواهد داشت بلکه عیانانه زنی مواضع کار فرمایی دولتمردان را در شورای سه‌جانبه اظهار من الشمس نمود و آفتاب آمد دلیل آفتاب.

از موارد دیگر صحبت وزیر کار از چشم‌پوشی بر فرارهای مالیاتی بنگاه‌هاست چون دوداز دودکششان بیرون می‌آید. آیا نمی‌توانید به عنوان ابتدایی‌ترین حقوق اجتماعی کارگران به فکر دود دوش مطبخ خانه کارگران هم باشید و معافیت مالیاتی آنها را نیز در نظر بگیرید؟ قطور است کارگر تا دستمزدی دریافت نکرده، در همان ماه از دسترنش باید خراج را بپردازد اما اگر بنگاهی فرار مالیاتی داشت تنها به دلیل کارکرد بنگاه باید به دنبال دریافت خراج واقعیش نباشیم؟ آیا شرایط فعلی کشور مختص کارفرمایان است؟ تاوان این شرایط را باید کارگران از سفره خود (که دیگر سفره‌ای ندارند) چون نان خالی را در دست می‌گیریم و سق می‌زنیم) بپردازند و نباید به دنبال پس گرفتن فرارهای مالیاتی و راستی‌آزمایی مالیاتی از کارفرماها باشیم؟ این نسخه شمابرای برون‌رفت از مشکلاتی است که خودتان دلیل به وجود آمدنش هستید؟ آیا درست است بگوییم حتی اگر بخواهیم به حق مالیات وصول کنیم، به دنبال احقاق حق مردمان نباشیم و چشم بر دور زدن قانون ببندیم؟ این باآموزه‌های دینمان، کشورداری و سیاست‌های کلان کشورداری در تضاد نیست؟ آیا در کشور‌های سرمایه‌داری با قانون شکنان مالیاتی همچون شمار خوردمی‌کنند و چشم بر خطاهايشان می‌بندند به صرف اینکه دودی از دودکش بیرون می‌آید؟ تاکی کارگران باید تاوان سهم شمارا بپردازند؟

در طرح ۲۰۰ هزار واحدی وزارت کار، اگر به راستی هدف، خانه‌دار کردن مستحق‌ترین گروه‌های کارگری است، باید شرایط تملیک، عینی‌سازی شده و با توانمندی‌های مالی کارگران حداقل‌بگیر تطبیق داده شود

کجاست، آیا قرار است تعاونی‌های مسکن موجود به شیوه‌ای دموکراتیک، هر می و مشارکتی اصلاح شوند و در به ثمر رساندن طرح مشارکت کنند یا این طرح هم مانند طرح ملی مسکن، یک طرح دولت‌ساخته و از بالا هدایت شده است که در نهایت سرنوشتی بهتر از سرنوشت مسکن مهر پیدا نخواهد کرد؟

موضوع مهم دیگر، شرایط تملیک واحدهاست. در طرح ملی مسکن، اقساط وام ۱۲ تا ۱۷ میلیون تومانی، مانع اصلی برای مشارکت کارگران و کم‌درآمدها بود. حداقل‌بگیران از آنجایی که توان پرداخت اقساط وام را نداشتند، نتوانستند ثبت‌نام کنند. مساله اینجاست که در طرح ۲۰۰ هزار واحدی وزارت کار، اگر به راستی هدف، خانه‌دار کردن مستحق‌ترین گروه‌های کارگری است، باید شرایط تملیک، عینی‌سازی شده و با توانمندی‌های مالی کارگران حداقل‌بگیر تطبیق داده شود، در غیر این صورت، این طرح نیز محملی خواهد شد برای سودجویی سازندگان و رانت‌خواری نزدیکان به بلوک‌های قدرت.

در نتیجه، مهم‌ترین پیش‌شرط‌ها عبارت‌اند از اینکه جزئیات طرح تشریح و از سامانه ثبت‌نام رونمایی شود، شرایط تملیک و اقساط و سود وام‌های مسکن با شرایط مالی کارگران تنظیم شود، تعاونی‌های مسکن کارگری به شیوه دموکراتیک و از سمت‌بند بازسازی شده و این تعاونی‌ها در یک ساختار هر می زیر نظر نمایندگان عالی‌کارگران، بازی گرفته شوند و در نهایت اینکه، «خانه‌دار کردن کارگران» از حالت یک شوی تبلیغاتی و رسانه‌ای خارج شده و واقعاً الزامات غیرقابل‌عدول ماده ۱۴۹ قانون کار اجرایی شود. یادمان نرود که علاوه بر ماده ۱۴۹ قانون کار، قانون اساسی اصلی به نام اصل ۳۱ دارد که در آن نیز، خانه‌دار کردن مردم با اولویت روستائیشنان و کارگران، برعهده دولت گذاشته شده است!

تسهیلات است و مسئولیت کارفرمایان این است که یا در ساخت مسکن با تعاونی‌های کارگری همکاری کنند یا خود اقدام به ساختن خانه‌های سازمانی کنند. البته باید گفت ماده ۱۴۹ قانون کار از زمان تصویب در سال ۶۹ تا همین امروز، اجرایی نشده است. این ماده قانونی براساس تبصره دوی خود، یک آیین‌نامه جهت مشخص کردن نحوه تعامل دولت، کارگران و کارفرمایان لازم دارد که این آیین‌نامه بعد از ۳۰ سال، نهایتاً در پاییز امسال در یکی از جلسات شورای عالی کار تدوین و برای تصویب نهایی و ابلاغ به هیات دولت ارسال شد. البته باید در نظر بگیریم که آیین‌نامه تبصره یک ماده هفت قانون کار (مربوط به موضوع امنیت‌شغلی کارگران و تعیین حداکثر زمان برای قرار دادهای موقت کار) به رغم اینکه یک سال از تدوین و ارسال آن به هیات دولت گذشته، هنوز تصویب و ابلاغ نشده و این نگرانی وجود دارد که آیین‌نامه مسکن نیز به سرنوشت آیین‌نامه امنیت‌شغلی دچار شود و ماه‌های متوالی بلکه سال‌ها در زونک‌های هیات دولت خاک‌پخورا!

با این حال، در رسانه‌ها اعلام شده است که وزارت کار براساس ظرفیت‌های این آیین‌نامه و الزامات ماده ۱۴۹ قانون کار، ساخت ۲۰۰ هزار واحد مسکن کارگری را کلید زده است. پانزدهم بهمن ماه نیز معاون فرهنگی اجتماعی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی بدون ذکر هیچ‌نوع جزئیاتی اعلام کرد که با همکاری دو وزارتخانه تعاون، کار و رفاه اجتماعی و راه و شهرسازی، مراحل ساخت ۲۰۰ هزار مسکن کارگری آغاز شده است.

با این وجود مشخص نیست این ۲۰۰ هزار واحد در کدام منطقه از کشور قرار دارد و چارزمینه‌های ثبت‌نام کارگران در این طرح فراهم نشده است و از سامانه ثبت‌نامی که قرار بوده طراحی شود، خبری نیست و از آن مهم‌تر، شرایط برخورداری از این ۲۰۰ هزار واحد چیست؟

به گفته توفیقی، مهم‌ترین ضرورت برای موفقیت در به ثمر رسیدن ظرفیت‌های ماده ۱۴۹ قانون کار، فراهم آوردن امکان مشارکت کارگران و نمایندگان آنها از طریق تعاونی‌های دموکراتیک و اصلاح شده کارگری است.

اما مشخص نیست جایگاه تعاونی‌های مسکن کارگری در این طرح ۲۰۰ هزار واحدی

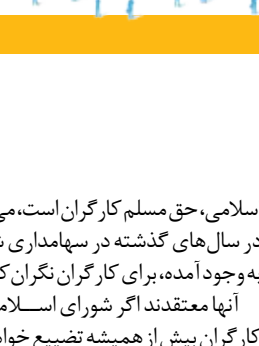

کارگری که ۲ میلیون تومان حقوق می‌گیرد و مجبور است تمام هزینه‌های خانوار را با همین ۲ میلیون تومان تأمین کند، به هیچ وجه نمی‌تواند ماهی ۱۷ تا ۱۲ میلیون تومان قسط مسکن بپردازد

حقوق می‌گیرد و مجبور است تمام هزینه‌های خانوار را با همین ۲ میلیون تومان تأمین کند، به هیچ وجه نمی‌تواند ماهی ۱۷ تا ۱۲ میلیون تومان قسط مسکن بپردازد. در واقع مسئولان در طراحی و مختصات‌بندی این طرح، به توانمندی‌های جامعه هدف هیچ توجهی نداشته‌اند.

البته از همان ابتدای مشخص بود که «طرح ملی مسکن» و مختصات آن به هیچ وجه مناسب گروه‌های درآمدی پایین نیست. کارگری که به زحمت دو میلیون تومان درآمد دارد یا معلمی که دو میلیون و ۵۰۰ هزار تومان حقوق می‌گیرد، با هیچ متر و معیاری نمی‌تواند پتانسیل ثبت‌نام و برخورداری از این طرح را داشته باشد. بنا بر اعلام مسئولان معاونت مسکن و ساختمان وزارت راه و شهرسازی، در طرح ملی مسکن وام ۷۵ تا ۱۰۰ میلیونی با اقساط ۱۲ تا ۱۷ میلیون تومانی به متقاضیان داده می‌شود.

فرامرز توفیقی، رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شورا‌های اسلامی کار کشور معتقد است؛ کارگری که ۲ میلیون تومان

که حدود ۱۴۰ هزار نفر بودند، حائز شرایط شناخته شدند». این یعنی حدود ۱۰۰ هزار نفر از ثبت‌نام‌کنندگان در طرح مسکن ملی، به رغم نیازشان به مسکن، شرایط هشت‌گانه ثبت‌نام را نداشته‌اند و از این طرح حذف شده‌اند. «برج رهبر» رئیس انجمن انبوه‌سازان مسکن نیز پیشتر گفته بود: «به نظر نمی‌رسد استقبال از این طرح به گونه‌ای باشد که به شروطی که در این طرح پیش‌بینی شده است، طبیعی است تقاضا برای آن محدود خواهد بود».

البته از همان ابتدای مشخص بود که «طرح ملی مسکن» و مختصات آن به هیچ وجه مناسب گروه‌های درآمدی پایین نیست. کارگری که به زحمت دو میلیون تومان درآمد دارد یا معلمی که دو میلیون و ۵۰۰ هزار تومان حقوق می‌گیرد، با هیچ متر و معیاری نمی‌تواند پتانسیل ثبت‌نام و برخورداری از این طرح را داشته باشد. بنا بر اعلام مسئولان معاونت مسکن و ساختمان وزارت راه و شهرسازی، در طرح ملی مسکن وام ۷۵ تا ۱۰۰ میلیونی با اقساط ۱۲ تا ۱۷ میلیون تومانی به متقاضیان داده می‌شود.

فرامرز توفیقی، رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شورا‌های اسلامی کار کشور معتقد است؛ کارگری که ۲ میلیون تومان

در مقایسه با آذرماه ۹۸ حدود ۳ درصد و معاملات ۱۳۲ درصد افزایش یافته است. بر این اساس، در دی‌ماه امسال متوسط قیمت هر مترمربع واحد مسکونی در تهران به ۱۳ میلیون و ۸۸۲ هزار تومان افزایش یافته است. در آذرماه متوسط قیمت مسکن ۱۳ میلیون و ۴۷۷ هزار تومان بود که در اولین ماه زمستان ۳ درصد رشد داشته است.

بر اساس پیش‌بینی‌های کارشناسان، بازار مسکن در سال آینده، دچار رکود خواهد شد که البته دلیل آن بسیار ساده است. اکثریت مزدبگیر حداقل‌بگیر به تمامی خارج شده‌است. از نیمه‌های سال ۹۶ تا امروز و بعد از تکانه‌های تورمی شدید، تورم تجمیعی مسکن بیش از ۱۰۰ درصد بوده است. تنها در یک سال گذشته، نرخ مسکن بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته است. شانزدهم بهمن ماه، «محمدعلی ربانی» دبیر انجمن انبوه‌سازان قم در ارتباط با میزان افزایش قیمت مسکن در یک سال گذشته گفت: طبق گزارش‌ها در دی‌ماه سال ۹۸ متوسط قیمت خرید و فروش یک مترمربع زیربنای واحد مسکونی معامله شده از طریق بنگاه‌های معاملات ملکی شهر تهران ۱۳۸۱ میلیون ریال بود که نسبت به ماه مشابه سال قبل ۴۰۹ درصد افزایش یافته است.

طبق اطلاعات و داده‌های مراکز رسمی افزایش قیمت مسکن همچنان ادامه دارد. مطابق آمار وزارت راه و شهرسازی در دی‌ماه امسال متوسط قیمت مسکن مناطق ۲۲ گانه تهران

نسرین هزاره مقدم

«بسیاری از مردم سرپناه مناسب و شخصی ندارند». این جمله، یک واقعیت مسلم است. وقتی در نظر بگیریم که بیش از ۶۰ درصد جمعیت کشور مزدبگیران هستند و باز بیش از ۷۰ درصد این جمعیت مزدبگیر، کارگران، بازنشستگان و کارمندان حداقل‌بگیر هستند، متوجه می‌شویم که با قیمت‌های سرسام‌آور مسکن و تورم شدید این بخش از اقتصاد، تأمین مسکن شخصی از توان اکثریت مزدبگیر جامعه به خصوص کارگران حداقل‌بگیر به تمامی خارج شده‌است. از نیمه‌های سال ۹۶ تا امروز و بعد از تکانه‌های تورمی شدید، تورم تجمیعی مسکن بیش از ۱۰۰ درصد بوده است. تنها در یک سال گذشته، نرخ مسکن بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته است. شانزدهم بهمن ماه، «محمدعلی ربانی» دبیر انجمن انبوه‌سازان قم در ارتباط با میزان افزایش قیمت مسکن در یک سال گذشته گفت: طبق گزارش‌ها در دی‌ماه سال ۹۸ متوسط قیمت خرید و فروش یک مترمربع زیربنای واحد مسکونی معامله شده از طریق بنگاه‌های معاملات ملکی شهر تهران ۱۳۸۱ میلیون ریال بود که نسبت به ماه مشابه سال قبل ۴۰۹ درصد افزایش یافته است.

طبق اطلاعات و داده‌های مراکز رسمی افزایش قیمت مسکن همچنان ادامه دارد. مطابق آمار وزارت راه و شهرسازی در دی‌ماه امسال متوسط قیمت مسکن مناطق ۲۲ گانه تهران

طرح ملی مسکن دردی از مزدبگیران دوا نکرد

تعاونی‌های دموکراتیک، راهی برای خانه‌دار شدن کارگران

کارگری که ۲ میلیون تومان حقوق می‌گیرد و مجبور است تمام هزینه‌های خانوار را با همین ۲ میلیون تومان تأمین کند، به هیچ وجه نمی‌تواند ماهی ۱۷ تا ۱۲ میلیون تومان قسط مسکن بپردازد

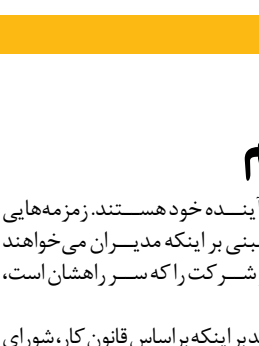
حقوق می‌گیرد و مجبور است تمام هزینه‌های خانوار را با همین ۲ میلیون تومان تأمین کند، به هیچ وجه نمی‌تواند ماهی ۱۷ تا ۱۲ میلیون تومان قسط مسکن بپردازد. در واقع مسئولان در طراحی و مختصات‌بندی این طرح، به توانمندی‌های جامعه هدف هیچ توجهی نداشته‌اند.

البته از همان ابتدای مشخص بود که «طرح ملی مسکن» و مختصات آن به هیچ وجه مناسب گروه‌های درآمدی پایین نیست. کارگری که به زحمت دو میلیون تومان درآمد دارد یا معلمی که دو میلیون و ۵۰۰ هزار تومان حقوق می‌گیرد، با هیچ متر و معیاری نمی‌تواند پتانسیل ثبت‌نام و برخورداری از این طرح را داشته باشد. بنا بر اعلام مسئولان معاونت مسکن و ساختمان وزارت راه و شهرسازی، در طرح ملی مسکن وام ۷۵ تا ۱۰۰ میلیونی با اقساط ۱۲ تا ۱۷ میلیون تومانی به متقاضیان داده می‌شود.

فرامرز توفیقی، رئیس کمیته دستمزد کانون عالی شورا‌های اسلامی کار کشور معتقد است؛ کارگری که ۲ میلیون تومان

در مقایسه با آذرماه ۹۸ حدود ۳ درصد و معاملات ۱۳۲ درصد افزایش یافته است. بر این اساس، در دی‌ماه امسال متوسط قیمت هر مترمربع واحد مسکونی در تهران به ۱۳ میلیون و ۸۸۲ هزار تومان افزایش یافته است. در آذرماه متوسط قیمت مسکن ۱۳ میلیون و ۴۷۷ هزار تومان بود که در اولین ماه زمستان ۳ درصد رشد داشته است.

بر اساس پیش‌بینی‌های کارشناسان، بازار مسکن در سال آینده، دچار رکود خواهد شد که البته دلیل آن بسیار ساده است. اکثریت مزدبگیر حداقل‌بگیر به تمامی خارج شده‌است. از نیمه‌های سال ۹۶ تا امروز و بعد از تکانه‌های تورمی شدید، تورم تجمیعی مسکن بیش از ۱۰۰ درصد بوده است. تنها در یک سال گذشته، نرخ مسکن بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته است. شانزدهم بهمن ماه، «محمدعلی ربانی» دبیر انجمن انبوه‌سازان قم در ارتباط با میزان افزایش قیمت مسکن در یک سال گذشته گفت: طبق گزارش‌ها در دی‌ماه سال ۹۸ متوسط قیمت خرید و فروش یک مترمربع زیربنای واحد مسکونی معامله شده از طریق بنگاه‌های معاملات ملکی شهر تهران ۱۳۸۱ میلیون ریال بود که نسبت به ماه مشابه سال قبل ۴۰۹ درصد افزایش یافته است.

نسرین هزاره مقدم

«بسیاری از مردم سرپناه مناسب و شخصی ندارند». این جمله، یک واقعیت مسلم است. وقتی در نظر بگیریم که بیش از ۶۰ درصد جمعیت کشور مزدبگیران هستند و باز بیش از ۷۰ درصد این جمعیت مزدبگیر، کارگران، بازنشستگان و کارمندان حداقل‌بگیر هستند، متوجه می‌شویم که با قیمت‌های سرسام‌آور مسکن و تورم شدید این بخش از اقتصاد، تأمین مسکن شخصی از توان اکثریت مزدبگیر جامعه به خصوص کارگران حداقل‌بگیر به تمامی خارج شده‌است. از نیمه‌های سال ۹۶ تا امروز و بعد از تکانه‌های تورمی شدید، تورم تجمیعی مسکن بیش از ۱۰۰ درصد بوده است. تنها در یک سال گذشته، نرخ مسکن بیش از ۴۰ درصد افزایش یافته است. شانزدهم بهمن ماه، «محمدعلی ربانی» دبیر انجمن انبوه‌سازان قم در ارتباط با میزان افزایش قیمت مسکن در یک سال گذشته گفت: طبق گزارش‌ها در دی‌ماه سال ۹۸ متوسط قیمت خرید و فروش یک مترمربع زیربنای واحد مسکونی معامله شده از طریق بنگاه‌های معاملات ملکی شهر تهران ۱۳۸۱ میلیون ریال بود که نسبت به ماه مشابه سال قبل ۴۰۹ درصد افزایش یافته است.

طبق اطلاعات و داده‌های مراکز رسمی افزایش قیمت مسکن همچنان ادامه دارد. مطابق آمار وزارت راه و شهرسازی در دی‌ماه امسال متوسط قیمت مسکن مناطق ۲۲ گانه تهران

نگران آینده شغلی خود هستیم

کارگران فروشگاه‌های رفاه: جمعی از کارگران فروشگاه‌های رفاه در تماس با گفت‌وگو با ایلنا، از بالا رفتن نگرانی‌های خود همزمان با فرارسیدن روزهای پایانی سال خبر دادند. این کارگران می‌گویند: با توجه به تخلفاتی که این شرکت در زمینه قانون کار انجام داده، ۸ هزار کارگر

یک کارگر معدن سرب و روی آلبلاغ اسفرا این به علت اشتقاق گاز حاصل از وسایل گرمایش در چادر نصب شده در معدن، جان خود را از دست داد. به گزارش ایلنا، در فصل سرما، برداشت‌کنندگان در حوالی معدن چادر برپا کرده‌ودر آنجا مستقر می‌شوند و با مساعد شدن هوا برای انتقال مواد معدنی برداشت شده، اقدام می‌کنند. کارگر آلبلاغ اسفرا این به علت گاز گرفتگی در این چادرها جان خود را از دست داد. به گفته مسئولان، معدن آلبلاغ اسفرا این پروانه برداشت نداشته و برداشت‌ها از این معدن به صورت غیرمجاز صورت می‌گیرد. به تازگی وزارت صنعت، معدن و تجارت مجوز مطالعات و اکتشافات اولیه روی این منطقه معدنی را برای ایپمیدر صادر کرده اما هنوز اقدامی در این

مرگ هفتمین کارگر معدن آلبلاغ اسفرا این در سال جاری رابطه صورت نگرفته است. در عین حال وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی «غیرمجاز» بودن را دلیل عدم نظارت بازرسی کار در این معدن دانسته است. این هفتمین کارگری است که از ابتدای سال تاکنون در این معدن جان خود را از دست می‌دهد.

کارگران شهرداری میوان در انتظار عیدی و دستمزدهای معوق

پنجم را پرداختند و در حال حاضر دستمزدهای شهریور، مهر، آبان، آذر، دی و بهمن را طلبکاریم. در عین حال عیدی امسال را هنوز به حساب ما واریز نکرده‌اند و هنوز از سال‌های گذشته (۹۶ و ۹۷) مطالبات مزدی پرداخت نشده داریم و مشخص نیست چه زمانی این معوقات پرداخت می‌شود. به گفته این کارگران، مشخص نیست که در روزهای مانده تا پایان سال، هیچ برنامه‌ای برای پرداخت معوقات مزدی کارگران وجود داشته باشد. در شرایطی که کارگران شهرداری میوان در شب عید، در تأمین هزینه‌های زندگی در مانده‌اند، شهرداری میوان، کمبود نقدینگی را دلیل اصلی عدم پرداخت معوقات مزدی کارگران می‌داند.

کارگران شهرداری میوان می‌گویند: همچنان چند ماه دستمزد، عیدی و مطالبات سال‌های پیش را طلبکاریم. به گزارش ایلنا، این عده می‌گویند: بعد از مراجعات مکرر به استانداری، در نهایت دو ماه دستمزد تا پایان ماه